

CAMILLAS PERSONLIGA

TOPP 20

DalaDigital 2017

20

Kaskad

En blond kvinna står centrerad i bildens nedre del, framför ett majestätiskt vattenfall. Mjukt, skummande vatten forsar ner för bergväggens klippor. Runtomkring skymtar grönska, men den är kraftigt nedmörkad precis som vattnet kvinnan står i.

Kvinnan har långt, ljust utsläppt hår. Liksom vattnet faller ner över bergväggen faller håret ner hennes axlar och rygg. Hon sträcker upp sina händer, som en frihetsgets. Genom rörelsen lyfts tyget hon bär över sig. Det fladdrar till i en rörelse och avslöjar kvinnans nakenhet. Hon är liten i kontrast till vattenfallet. Jag får känslan av att hon känner sig stark, fri och oövervinnerlig.

Ljuset faller ner över toppen av vattenfallet, och över kvinnans hår, som om hon har en strålkastare på sig. Den varma tonen i kvinnans hår bryter kraftigt mot den kalla i hennes klädsel och den omgivande naturen.

Fint hantverk där fotografen valt att jobba mycket med både scenografi, posering, teknik och bildbehandling.

Primordial

En sångare står på scen. Kraftigt tatuerade armar. Svartmålade ögon. Intensiv blick som riktas uppåt, mot ljuset. Sminkningen för tankarna liemannen, någon som siar om olycka och död. Jag funderer över vilken typ av texter han sjunger.

Bilden har fått titeln Primordial. Jag förstår att det är bandets namn. Primordial i översättning blir ursprunglig, primitiv. Och det är precis den känslan fotografen har lyckats fånga i denna bild. En rå känsla, som för tankarna tillbaka till en barbarisk tid.

Skickligt bildbehandlat. Mästerligt fotograferat. En harmonisk komposition där ljus och skuggor faller perfekt, och där blicken och uttrycket är det centrala.

18

Lom

Att en kan ha det så bra. Så tänker jag när jag ser smålommen ruva. Prefekt placerad i en sagolikt vacker tuva. Här är fågeln i sitt rätta element - omgiven av vatten, med precis lagom mycket jord under fötterna.

Det spegelblanka vattnet reflekterar fågelns kontur: Fågel tittar upp, dess uttryck får mig att vilja tolka in att den ler.

Att få till en så perfekt bild, som så fint porträtterar smålommen i dess rätta miljö, det visar prov på stor kunskap inte bara om fågeln, utan även kameran som verktyg. Proffsig bild in i minsta detalj.

17

Sammansmälta

Ett neutralt ljus. Mullen himmel. En bakgrund som döljs bakom kort skärpedjup, för att sätta fokus på bildens två huvudpersoner. Kvinnan och hästen.

Hästens huvud kommer in från vänster i bild. Antikvit päls ersätts på huvudet av en mjukare brun. Ett blänk i hästens ögon förstärker ett vemodigt uttryck. Den rågblonda manen faller ner över hästens hos. Långa strån som blåser upp lite i vinden.

Kvinnans ansikte är till stor del dolt bakom hästens. Hennes ögon skymtar, hennes blick tycks riktad nedåt. Kvinnans hår är ljust, och i samma färgton och med samma struktur och fall som hästens man. Trots att kvinnan och hästen står en bit ifrån varandra syns ändå en varm närhet. En närhet som förstärks genom deras hår.

En finstämd bild, ett vackert portätt i fin färgskala. Fotografern har lyckats fånga en stämning. Sammansmälta är bildens titel, och det är precis den känsla bilden förmedlar.

16 *Fightern*

En katt sitter på vad som ser ut att vara en del av en dörr eller en lucka. Brädornas patina vittnar om att de har varit med om en hel del. Till vänster i bild ser brädorna ut att vara förkolnade, som om de har blivit svedda i en brand. På brädorna katten sitter syns rester av avskalad färg.

Kattens päls och brädornas färg är perfekt matchade: Bakom katten skymtar ett uppsatt tyg, kanske juteväv. Det bildar en vacker fond till katten, får den att sticka ut.

När jag ser brädorna och tänker på allt de varit med om, och ser katten med dess nio liv så tänker jag att de är riktiga överlevare båda två. Titeln Fightern förstärker denna känsla. Katten är en riktig fighter. Det syns nästan på dess blick. Men byggnaden är också stark: Den står fortfarande, trots allt.

En perfekt komponerad bild med underbara färger. Skulle göra sig vacker som en stor canvastavla.

15

Vägar

Ett svartvitt, kargt landskap med mycket sten. Dramatiskt bildbehandlat. Två slingrande vägar fågar min blick. Det är inte vanliga vägar. Vägen som visas i förgrunde och som fångar min blick tycks vara en spång, gjord av metallnät. Den leder in i bilden, bort mot ett vattendrag. Längs med spången syns fotspår, gjorda av våta fötter, eller våta skor. Fotspåren leder från vattendraget, följer vägen ut ur bild. Fotspåren är jämna, bildar ett zigzackmönster.

Den bortre vägen tycks vara gjord för fordon. Men är den tillräckligt smal för möten? Den har ett lågt staket. Vägen leder bort mot en höjd, och där tycks den få ett abrupt slut. En liten vimpel skymtar. Är detta vägs ende?

Bilden innehåller ingen människa. Inga fordon. Bara spår. Det ihop med mörkret ger den en lite otäck stämning. Här tar vägen slut.

Samtidigt är det en oerhört vacker och grafisk bild. Vilsam och harmonisk i sin komposition. Det är just den lilla twisten som gör att jag inte kan betrakta bilden utan att bli berörd.

14

Fakten på segern

En bild där titeln blir talande. I jakten på segern är det lätt att komma bort sig. Gasa på för mycket, inte se hindren som dyker upp. Lätt att tolka in sitt eget liv. Plötsligt går något snett, du kraschar i ett moln av rök och sten. Rötter rycks upp, flyger i luften. Bilen har precis landat på sidan. Bakluckan har flugit upp. Färgerna är omättade, obehandlade. Den kraschande bilen är i bildens mitt.

En oerhört dramatisk bild som fotografen haft sinnesnärvaro och varit beredd för att fånga precis rätt ögonblick. Förgrundens lugna blommor ger bilden ett djup.

13

Paraplyer

Efter regn kommer solsken är min första spontana tanke när jag ser detta glädjepiller till bild. Mängder av färglada paraplyer. Upphängda på tvättlinor mellan två hus. Paraplyernas färger lyser upp i solskenet. Bakom skymtar en blå himmel med vita fluffiga moln. Snart kan den härliga stämningen vara borta. Molnen är på väg in.

En konstintallation eller utsmyckning. Paraplyerna hänger på rad. Det tycks inte finnas någpot mönster till hur de har hängt upp. De hänger där, symbolerna för dåligt väder. Nu reflekterar de solksen och sprider glädje.

Det här är en härlig bild som man blir glad av - motivet är fångat i precis rätt ljus för att paraplyerna ska vara som allra färggladast.

12

Hembygden

En kvinna står mitt på en grusad landsväg. Hon står vänd mot solen som faller ner över henne, skuggan avslöjar att bilden tagits någon gång ganska mitt på dagen. Det är en vuxen kvinna. Men kläderna påminner om en ung flickas. Runt omkring syns odlade fält och ladugårdsbyggnader. Det är landsbygd.

Kvinnan håller i en hatt, och blicken är nedfälld. Hennes händer fingrar på hatten. Att hon står stilla på en väg och blickar ner gör att jag får känslan av att hon känner sig vilse i livet.

Jag ser en kvinna mitt i livet som befinner sig i ett vägskäl. Titeln är hembygd. När hon är där känner hon sig som det barn hon en gång var. Sentimentalitet. Vemod. Känslor som förstärks av att bilden är tidlöst svartvit. Det gör att fokus blir på känsla och uttryck snarare än landskap.

Fint, berättande porträtt som berör mig på djupet på ett personligt sätt.

11

Svanar i dimma

Fem svanar simmar i ett gyllene hav av morgonljus och dimma.

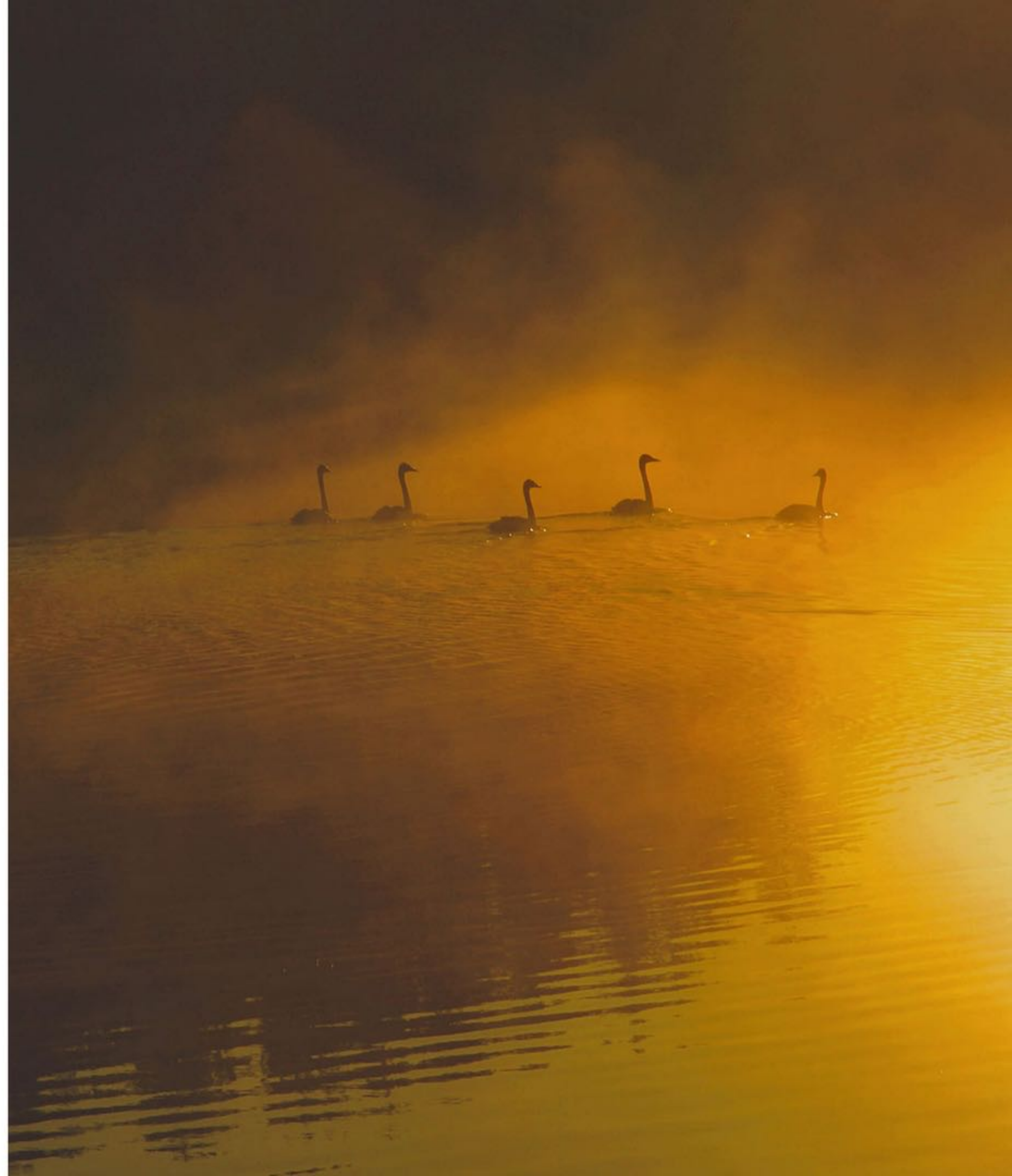
Fyra av svanarna blickar framåt. Den femte, den som är längst fram har blicken riktad bakåt, mot sina kamrater.

Svannarna simmar i fridfullt stilla vatten. Små krusningar syns på ytan. Det varma glödande ljuset flyter in från höger i bild.

Svanarna simmar mot det.

Den mörka bakgrunden bildar en fin fond till svanarna. Dimman ger en förtrollande känsla. Bilden har fångat den underbara känslan som bara en tidig naturmorgon kan bjuda på . Stillhet. Skönhet. Ro.

Vackert som en oljemålning. Fint exponerat och perfekt vitbalans.

10

Utan titel

Ett plank mellantvå fönsterlösa hus i tegel och puts. En gräsmatta med grönt gräs och torra höstlöv. Solen skiner. En ung man endast iklädd sneakers och tigha svarta jeans hänger på planket. Han ser ut att ha hoppat upp ca 30-40 cm och hävt sig upp med armkraft. Han är spenslig, har inte stora muskler. Men han har kraft att hålla sig kvar för att kika ner mot det som finns på andra sidan planket.

En bild som väcker frågor och etiska funderingar. Oskyldigt eller omoraliskt? Obehagligt eller gulligt? Vad eller vem finns på andra sidan planket? Är det rätt eller fel att hoppa upp och tjuvkika.

En estetisk stilren bild, fint komponerad i harmoniska färgtoner. Det kvadratiska formatet passar bildens uttryck perfekt.

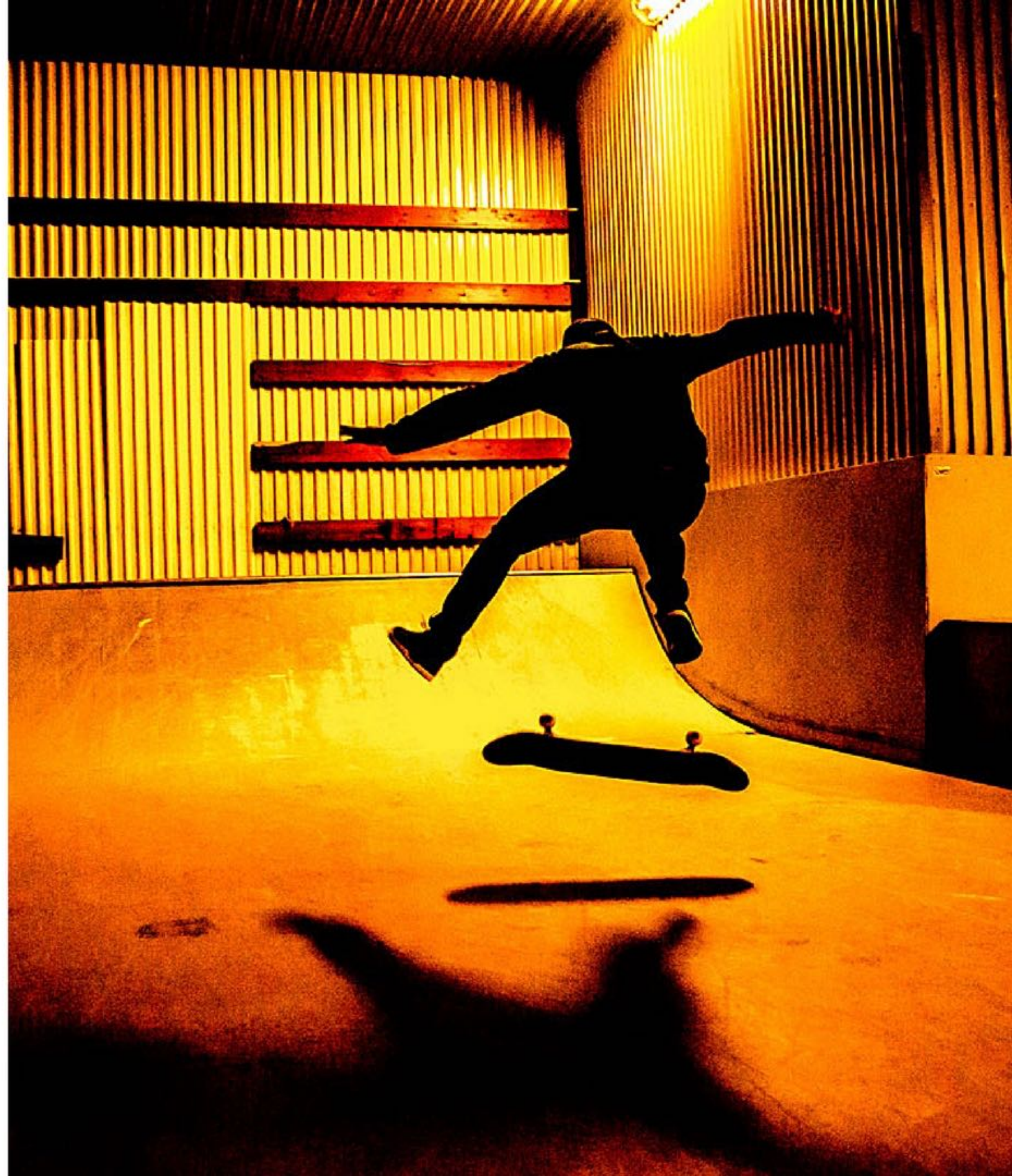
9

Airflip

En skatehall som glöder i rött, gult och orange. Snygga grafiska linjer som går både vägrätt och lodrätt. Hårda svarta skuggor. Mitt i bilden en skejtare, mitt uppe i en airflip. Skejtaren svävar i luften, liksom brädan. Centrerade i bilden. Kontrasten är hård. Under dem syns den svarta skuggan som reflekterar både skejtare och bräda.

Fotografen har fryst tiden i precis rätt ögonblick. Bildbehandlingen har förstärkt den glödande coola känslan. Den här skejtaren är on fire.

Det är hårt, det är coolt och otroligt grafiskt. En bild som skulle göra sig som fototapet.

8

Memories

En kvinna med vilt yvigt hår vilar över hennes axlar. Som en man ramar håret in hennes ansikte, får henne att framstå som en lejoninna. Ett väsen. Kanske ett skogsrå. Hon har ett starkt uttryck, men sorgsen blick som är riktad rakt in i kamern. Hon bär en en sinnligt röd klänning som sticker ut i den gröna omgivningen. Kvinnan står intill en späd gran, och håller vad som ser ut att vara dess topp i sina händer.

Till höger i bild syns en man som spelar fiol. Han är lätt gemomskinlig, blickar mot kvinnan. I bakgrunden syns hur kvinnan som en svartvit våldnad dansar med en skäggig man i svart dräkt med repsnöre runt midjan. Danse macabre – dödens dans. En klassisk tolkning är att näcken spelar fiol, lurar in kvinnan i dödens famn. Men här är det kanske tvärtom. Det är kvinnan, lejoninnan som står kvar. Med sitt utsläppta hår. Sin blodröda klänning, och ett skott av nytt liv i sina händer.

En underbart fin iscensatt bild där fotografen jobbat likt en konstnär, byggt upp en story i lager på lager med både fotografisk och dramaturgisk skicklighet.

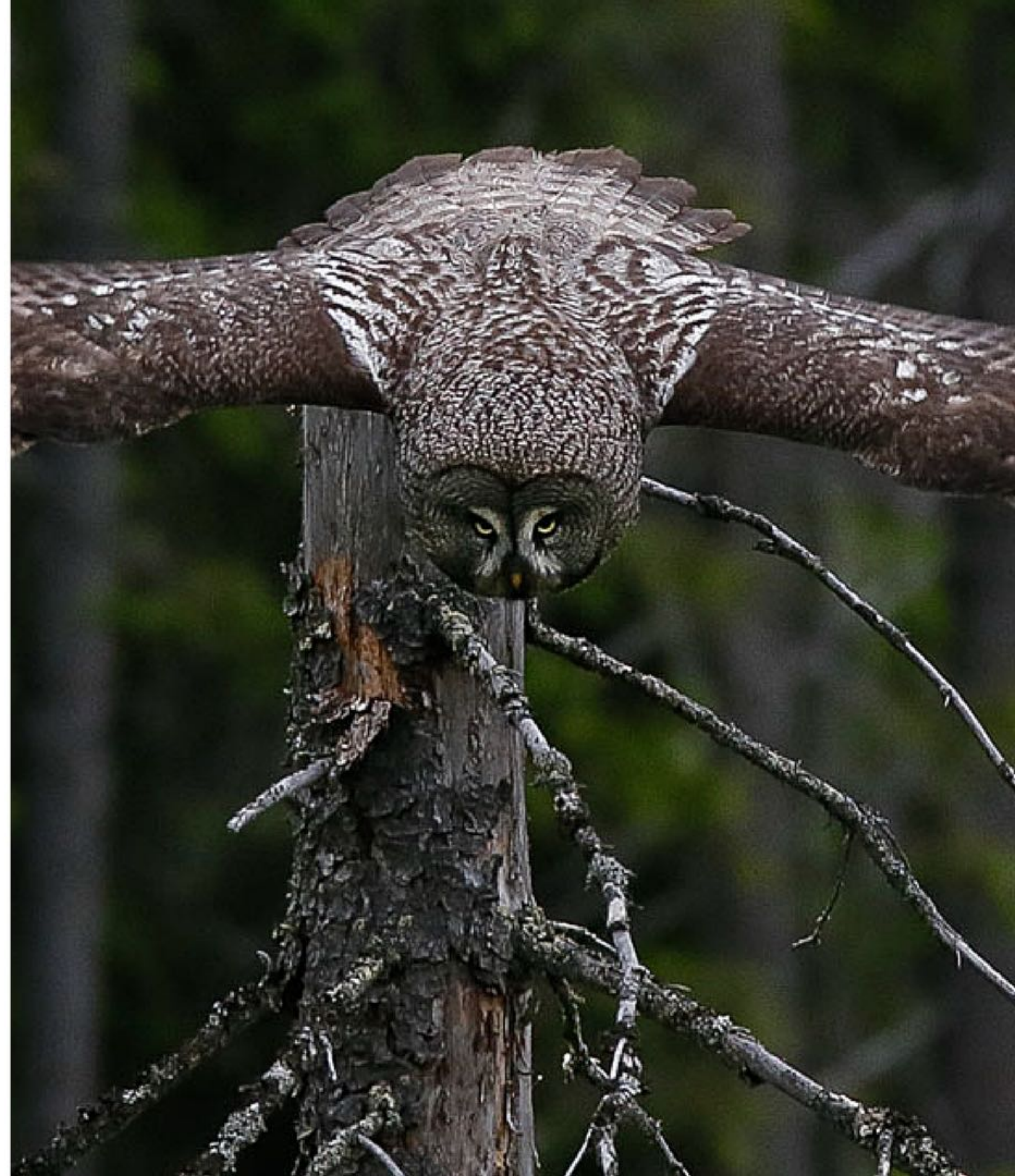
7

Attack

I en glänta i skogen står resterna av en gammal tall. Trädet är avhugget. Döda kvistarna spretar: Barken är förmultnad och delvis avskalad. I bakgrunden skymtar grön, tät skog. Mitt i bild finns en Lappuggla. Den befinner sig i en miljö där den trivs som allra bäst. Ugglan har precis lämnat det avhuggna trädets topp och flyger nu rakt mot betraktaren, med blicken fokuserad rakt fram. Det är som att den flyger rakt emot mig.

Trädet ger en fingervisning om fågeln storlek. Det är en majestätisk fågel, som nu har fokus inställt på mig. Fotografen har lyckats komponera en ögonblicksbild, väntat in den rätta posen. Här är fågeln i sin rätta miljö. Jag får en känsla av hur stor den är, och var den lever.

Ett riktigt fint, actionfyllt naturporträtt. Och skärpan sitter där den ska.

6

Kiubakål

En kvinna frodig kvinna med mörkt, lite slarvigt uppsatt hår står på trottoaren i en stadsdel av något ruff karaktär. Klotter på väggarna, sliten asfalt på marknen. Kvinnans blick är riktad mot kameran. Hon har ett hemligt leende, nästan lika mystiskt som Mona Lisas.

På armen bär kvinnan ett mintgrönt plastarmand som lyser upp på henne solbrända arm. Tröjan är av lite lyxigare kvalitet i ett creppat material och fin toning som går från mörkare grön till svagt svagt ljusgrönt. Precis på samma sätt som salladshuvudet som hon håller i sin hand.

En detalj som gör hela bilden. Det är kväll, eller riktigt tidig morgon. Ingen trafik syns i bakgrunden. Kvinnan bär en vit jeanskjol som solkats ner av fläckar och damm. Men hon är ändå stilig i sin tröja. Och stark i sitt uttryck.

Fint porträtt i en miljö där allt sitter – från ljus till exponering posering och rekvisita. En bild som är så bra att jag blir alldeles glad i magen.

5

Morgonsol med dagg

Beskrivning En tidigt morgon på landet. Daggen ligger fortfarande orörd över ängen där oklippt gräs ligger som böljande vågor. I horisonten börjar solens varma strålar smyga sig fram och försiktigt väcka landskapet. Det kalla kvällsljuset finns kvar i förgrundens våta gräs.

Dimman ligger som ett vackert beslöjande täcke. Ingen människa, inget djur syns till. Bilden andas lugn, och frid. Men också hopp och framtid; En nu dag gryr! En känsla som på sätt och vis förstärks av den gamla kärran som ligger till höger i bildens förgrund. Solen blänker vackert i dess metall, ljussättningen är perfekt.

Allt från färger, komposition och motiv är i harmoni. En skön bild som bjuder in till meditation och som fungerar avstressande. Vackert!

4

Helgum

En hårlös man i icke-tidstypiska käder sträcker kisande upp händerna som i exstas och andakt, som om han tog del i ett väckelsemöte. Solen skiner perfekt in över mannens huvud, skiljer honom från den stökiga bakgrunden av rök och liv.

I bakgrunden skymtar ett par, även de klädda på ett mycket ålderdomligt vis med bonnkeps och huckle. De sitter ihopkurade, som om de befann sig i en kärra dragen av en häst. Scenen får mig att tänka att det är en del av ett skådespel där huvudrollen - mannen - står inför en stor utmaning, att de befinner sig i flykt. Mannens uttryck är som att han snart kommit fram i mål.

Det är ett perfekt foto som visar prov på hög skicklighet av fotografen. Vacker exponering, vacker komposition, fantastiskt ljus och väl fångat ögonblick. Tekniken bländar. Här är det formen som sticker ut.

3

Clouds

Tre små lador i grånat trä, står på plan karg mark vid kanten av en sjö. Två av byggnaderna står tätt ihop. En av dem tycks vara inredd på något sätt - där finns fönster och en liten skorsten. Det tredje huset står ensamt. Det olika mönstret på fasad och tak vittnar om en påbyggnad där huset mer än fördubblades till yta. Mäktig himmel. Stora mörka moln sprider ut sig. De tar upp två tredjedelar av bilden, ger den dess dramatik.

Jag tänker på Strindbergs dramatiska himlar som han målade under sina perioder av skrivkramp.

Färgerna är omättade. Det grå tar över. Och känslan i bilden griper tag i mig. Jag djupt berörd. Det ensamma lite lappade huset, i kontrast till de två som står tätt intill får ett djupt symbolvärde.

En bild som bjuder in till många tolkningar, Tekniskt skicklig, känslösamt fångad. Toppklass!

2

Exit

En äldre kvinna i huckle står placerad framför en upplyst cirkel som formar en stor gloria runt hennes kropp, får henne att se helgonlik ut. Hon står lätt framåtlutad, kuvad, klädd i huckle, lång klänning, tjock kofta. Ansiktets fåror visar lång erfarenhet och ett hårt liv. Hon lutar sig mot en käpp. I handen håller hon ut en mugg, ljuset faller ner över muggen. Blicken tittar bedjande rakt in i kameran.

Det finns många bilder som skildrar tiggare som offer, på ett ickevärddt sätt blir de skildrade som smutsiga personer som lever i rännstenen. Här får kvinnan ta plats, lyftas fram. Och problemet och budskapet blir så mycket mer tydligt.

En bild som golvar mig från första stund. Former, linjer, färg och ljus... de små symbolerna på väggen, ljusbågarna i trappan. Det upplysta rummet som finns i bakgrunden... Det finns inte en detalj som inte stämmer i detta mästerverk.

1

Recollection

Ett rum på övervåningen. Fönstret står på vid gavel. I det sitter en nalle i solen. På andra sidan skymtar ett annat hus, ett rött med vita knutar. Dörrar och fönster är öppna. Det går att se rakt igenom det.

Nedanföör fönstret en liten pojke i kortärmad tröja och shorts. Han blickar ner mot sin egen skugga, tycks inne i sin egen lek. I en annan del av rummet, avskiljd genom en vägg och en list sitter en äldre man i en träsoffa. På väggen hänger en tavla. Mannen är klädd i skorta slips och kostym. Ljuset faller in över hans ansikte. Han håller fingrarna mot varandra. Funderar stilla. Blicken är riktad framåt.

Ljuset faller ner över golvet i det omöblerade rummet. Tapeterna är mörka. I taket syns stora fläckar som av fukt, eller brinnande lågor. Samma sak på väggen nedanföör fönstret, där det tidigare förmodligen har funnits fönster.

Här är allt rätt. Berättelsen: Dramatiken. Fotot. Detaljerna. Ljuset. Scenen. Nallen, pojken och den gamle mannen. En minnesbild som kan inspirera till en roman. En bild som fastnar på min näthinna även efter att jag slutat titta på den. Perfektion!

